

The image shows the front cover of a book. The main part of the cover is decorated with marbled paper featuring a complex, organic pattern of dark green and black veins on a light teal background. A vertical strip of red, textured material, likely cloth or leatherette, forms the spine on the right side. At the bottom of the cover, there is a white rectangular label with rounded corners.

PERSIAN COMPOSITION

Persian
Composition

ای شاه دو کار با منست قضا
 زین من نه برتری از شیطان یاسول
 نه خط منست نه اوستم جاسوس
 در خاک بیهوده خاکیان یاسول
 بجای نهی از شاه چون نه خود بیا
 زافات از زن یکپاره ز دیوان یاسول

منقبت چهار کار کان دینش نشود
 ابو بکر و عثمان و جبر
 به دوم بدیدار و اوج ایشان
 در دو دو آفرین
 هزاران رحمت و مظلومان باری
 بوبن تا یوم دین الحظ جاری
 ۳
 شریف

اندر میان عرب در پیش جمع بولهب
 نه انگشت نه شد نمیشد شق ماه تابان یاسول
 بو بکر و عادل جان فدا که اندر غروه ما
 جان باز شد بهر شما عثمان عصفان یاسول
 در جنگ خیبر صف بصف جل در عه دروازه گفت
 چون شیر غزلان هر طرف شد شیر مردان یاسول
 تمشیر سله چون شکست چوبی بد و دادی بدست
 آن چوب بر اعدا چو حبت شد تیغ بران یاسول
 قهر تو بخت نیز گوشتی پدید گو
 پس جای حبت
 خوش نه بود الا صفا

بنیادین کرد عالم قاف قاف
 سفر چهره و لایه کرم در طرقت
 صوبت شیرین و صوبت شیرین
 زینا بان دلفروز و شبی ناهنجاران
 لصد هوی کراک با بهیبت سخت
 جهان را سی و سی تاج و تخت

خدا بخشتی گره اک و شبیدیز ترمیم پیوهی لغارت تخت شای کرک حاصل تهوی ز کار سخاه چهارم دست مطرب گوئی شکسته دنی اک نعمه سازه بار بد نام دئی نعم البس دل ایزد قالی سو خرو و ایم گو از خواب بیدار دلش دین مرزده با چو نخل شکفته	صبا پویه گران قیمت بک خیز زده دارت تن قیمت بدیهی بفرزت پت بهک زن نیکبخت سو تهو غم پیش پتیه دل گویند خسته زده نش کن استه دل از صبح شام بک از صبر جامی سنگ لعل کر و نل شکر ابرون حمد ابد دوار بکفته با کس این را نه هفت
---	--

در بیان حالت شاپور و مقالات او در پیش خسرو پور

رفیقا خاص آسوس ناوشا وود افضل و علم در عالم یگانه ظلمانی تنه زانی و بهیبت نمود ز رشک نقش کلک صورت او پیون استاده سوی در پیش پرویز	جهانش فیوریت تا منزل دور بر شد و فهمت هور زمانه ز شورش زمین سامر کشت وود پری رم خورده در صحرای چاهو دین متنس سخنها می دلا ویز
---	---

چشمش در دین چسبنا وود
 بهین باغ دین چسبنا وود
 بهین در دین چسبنا وود
 بهین در دین چسبنا وود
 بهین در دین چسبنا وود
 بهین در دین چسبنا وود

بان در فصل بیت یگانه وود
 بان در فصل بیت یگانه وود
 بان در فصل بیت یگانه وود
 بان در فصل بیت یگانه وود
 بان در فصل بیت یگانه وود
 بان در فصل بیت یگانه وود

بهیم تنی با وده اک وود
 فی دله وده وود
 بهیم تنی با وده اک وود
 فی دله وده وود
 بهیم تنی با وده اک وود
 فی دله وده وود

کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا

چون بخت کاهانیا بدو
 چو شمشیر قمار سر و
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو

چون بخت کاهانیا بدو
 چو شمشیر قمار سر و
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو

چون بخت کاهانیا بدو
 چو شمشیر قمار سر و
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو

که نه در چمن اوده فل و پستان
 زه بار و چون نراز و بر کشاده
 اخضره کافور کی ز اول مصفا
 و زل غم ترکرت در خون طبل
 مصفا چمن شکم زن توده شین
 میان بستم چو در وصف میانش
 و جهت موی میان نازک او
 زه رانه جنکس خمیس نه هم زن
 چه گویم شرح وصف زانوی او
 خنای سبز و چون لاله گوشت
 چکن فخته نگویند نابد گفتار
 برن زن چوین شکر از لعل نشین
 تمامی چمن پر بر و بیان آه من
 امیرن هنزه صاحبزاده برادر
 تنی ساری چو شک خور و غلام

د و نادر سیده زن بستان
 عجان بر دوش او از بیم ساده
 نمی چون برگ گل نازک نه زیبا
 بد و منت زن بخون عاشقان گل
 خجل گوشت ز نانش نافه چین
 قلم چون موی شد در دستانش
 او بر آن عاشق دل گویم یک مو
 بزرگ صفحه آینه در دوشش
 که دارم از فکر سر بران
 پند تل تل ز فرط شوق بخت
 کرک شیرین گهوشین گرفتار
 بشیرینی دین چمن ناوشیرین
 پی فرمان تهوت برخت گردن
 پی فرمان بری هفتاد دختر
 ز غم آزاده سروان ناپستان

چون بخت کاهانیا بدو
 چو شمشیر قمار سر و
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو

چون بخت کاهانیا بدو
 چو شمشیر قمار سر و
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو
 چو شمشیر شمشیرین بخت بدو

این است عین اندر اس که
 زبستان از او است نه از
 که آن نبی است که آن نبی
 بر آن نه از نبی است که آن نبی

حقیقت اصل و نسل شبید رنگ اگزیر

چو در پائین آن تنخانه غارا بلا فاه اک چو ز تو تنه ز کله نا و	کینا پیتر سینه تنه زن سوارا یوان تنو مادیانا ه اک بصداو
کرن رعیت بدان سنگ بیهنگ دیان آن مرکب آفت نذیده	یهه ددن بارده از تخم آتنگ ازان سنگ بیه گو آفریده
عجب کار چو عقلت ناموفق	ولیکن کهنه دور از قدرت حق

صورت طرازی شاه و وزیر در شیرین مرتبه اول

درین تنجانه راس و دشاو شبنم تنخانن پیرن پندهن را	غبار و کرده از تن کرن دور
منو دیوس چو با غایت کهن تل	یکه مته و ده کت غن کرن گرای
یهه زه جایا بخونی و لطافت	یهه فطمت تنه گل و نسل مسلسل
نه بوزت شاد و سس تسکین دل گو	یکه تنه استنی تمه سر و قامت
سرت سی شکل خسرو کو بهستان	کرن بر روی کاغذ شکل خسرو
کھشت در جای تنها بوٹ پانه	مرت تنهاون کلمس پ در گلستان
	نشانه پاوش پنهانی نشانه

سبدن شیرین در باغ و فرقیه شدن برص و خسرو

سنگ در پائین آن تنخانه غارا
بلا فاه اک چو ز تو تنه ز کله نا و
کرن رعیت بدان سنگ بیهنگ
دیان آن مرکب آفت نذیده
عجب کار چو عقلت ناموفق
ولیکن کهنه دور از قدرت حق

صورت طرازی شاه و وزیر در شیرین مرتبه اول

درین تنجانه راس و دشاو
شبنم تنخانن پیرن پندهن را
منو دیوس چو با غایت کهن تل
یهه زه جایا بخونی و لطافت
نه بوزت شاد و سس تسکین دل گو
سرت سی شکل خسرو کو بهستان
کھشت در جای تنها بوٹ پانه

سبدن شیرین در باغ و فرقیه شدن برص و خسرو

سنگ در پائین آن تنخانه غارا
بلا فاه اک چو ز تو تنه ز کله نا و
کرن رعیت بدان سنگ بیهنگ
دیان آن مرکب آفت نذیده
عجب کار چو عقلت ناموفق
ولیکن کهنه دور از قدرت حق

صورت طرازی شاه و وزیر در شیرین مرتبه اول

درین تنجانه راس و دشاو
شبنم تنخانن پیرن پندهن را
منو دیوس چو با غایت کهن تل
یهه زه جایا بخونی و لطافت
نه بوزت شاد و سس تسکین دل گو
سرت سی شکل خسرو کو بهستان
کھشت در جای تنها بوٹ پانه

سبدن شیرین در باغ و فرقیه شدن برص و خسرو

[illegible]

بیت دریاغ ناز و ساز بادن
 بیاد سحر از پیشان زلف نازان
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش

بیت ناز و ساز بادن
 بیاد سحر از پیشان زلف نازان
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش

<p>بود کار پری افرو گری ها بی افسانه و ناز و نازانه کر وک از روی خود روشن گلشن بنوشانوش می مست طرب گه کهرک پیر زلف ناز به محفل گل باغ فلک بله ز دور و کو</p>	<p>پری زلفش نماید دلبری ها بیس خنجر کس کن گه روانه بگلشن دیر گه خنجر ته نازان بستی پیوده رستی از ادب پی اتن کت گل رشت سبیل زلفش بسر سبزی کر و کن بیه کر و کو</p>
---	---

از حال رفتن شیرین بمشاهده صورت دلشین مرتبه ثالث

<p>نمایان گو گل خورشید روشن زده باره سیه کردن بوی نقش بر پا که شد آشفته بر روی مانی چین و سست در پایه با صد ساز و سامان بهار می اک اکس نازان خرمیدار سو نقاش آمویت منر می لاکت تهوت بوی سیه بر روی کوش</p>	<p>چکه بامیت این فیروزه گلشن بدال صورت سو نقاش آواز جای کن بر پا طراز نقش پیشین نگار گلب در سرو خرامان به گلزار دگر نازان پری دار قضا آن نیمه تنوی تمه خوره ز لاکت کسیر منر سیه مهوش باطل خوش</p>
--	---

بیت ناز و ساز بادن
 بیاد سحر از پیشان زلف نازان
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش

بیت ناز و ساز بادن
 بیاد سحر از پیشان زلف نازان
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش
 پیر پیچیده خنجر زلفش زلفش

[illegible]

به صورت واره تن کز ظاهر
ولی تن گوته ظاهر کهنه علامت
ز بس تلخ کن شیرین خردار

سازن دین هم چو ساز و فرد
در جرم در جهان کز دست سباه و
آسمانی چو آینه داری اگر
که آینه دانه دانه
تجربه چو کم دانه دانه
دانه دانه دندان

بنگاه در او نن شاوودانا
بچشم ناز شیرین در نظر او
امس پیرس پیامه سوز تو یاف
به بر سر شاید امس نن سپینه معلوم
ذرات اخیر کرامی مرد استناد
کرن در گوش از بخت آزمائی
متن پر از سلاح کارزان
که کما سر این شکل آشکاره
به شکل حل گشتن واره چه دشوار
از ان معنی که ک شیرین خبر دار

[illegible]

سبط یعقوب بن اسحاق بن یحییٰ
بن قتیبه و در ولایت خواف
از کتب آسمان روشن شده
دست گرفته است

[illegible]

عزیزت بودی خلوتخانه خاص
نصرت کردین بر این مومنین بجا مانده
شبانته زایه پلیمه شیرین بجای نه
مهرین بانو به بند خاطر سپید و
دشمن آریا دزد چرخ غلام آریا د

نیش شیرینه را رخ صلاحت پی
بهر آید پست از صحرای وقت کی
بیدار شدن گریه چون با جگر
نی لاری بیاری هم پستین

بیدار شدن گریه چون با جگر
نی لاری بیاری هم پستین
بیدار شدن گریه چون با جگر
نی لاری بیاری هم پستین

دیش شیرینه ای با نوری دلخواه
بیکه غرم تماشا چه دم بدل در
مهمین با نوبه دپوش ای دلایم
لگی قران بپوک فریان کرک تیز
زه ایشیدیز سرکش چه کینه آگاه
چو در جوانی بومرک تیز نه تند
بی هر که نصیحت میان ناخوش
بیکت بوزت پین دشاوشین
نفس در خواب ناز آرام تراون
بیکه یامنت بهار صبح که فول
بعادت دایم تنه در ایاری
دیک شیرینه با غاگر شو خوش ایون
نه بوزت خم گل اندامان سامان
پین شیرین سوار شیت شبیدیز
گندن خوش پات نالی نال پیرا

دو تا اک نیر با سیرس چراگاه
سوار شیت شبیدیز گکار
دلن همدام چپ چیمان بام
ته تهاوی شکیش الایه شبیدیز
مده اینفش باطل را بخود راه
زه نازک تن اک کر تاب تشد
لکام پهلوی کن در ومانش
بش دی انون بالین قایلین
بفرش گل سوسن پان ساون
مه گل روی همت شبیدیز تر
گر گشت بخدیت آیه ساری
نومی سیلا هکرو طرس کن
گر پت دری چون سرو خرمالان
بکن گیه با گکاران دلا ویز
اکم بیه پای در دامان صحرا

سما نه کوک کرش در اویش
ولما از اک نه شیرین پین
نبامونی بپوک بلیعای پین
بجبت درش با نوبه پین
سکریه شبیدیز با نوبه پین

ناله ناله ناله ناله ناله
ناله ناله ناله ناله ناله
ناله ناله ناله ناله ناله
ناله ناله ناله ناله ناله

ناله ناله ناله ناله ناله
ناله ناله ناله ناله ناله
ناله ناله ناله ناله ناله
ناله ناله ناله ناله ناله

رسیدن شیرین بر پی خار چشمه سار و شستن گرد و غبار

گر بختن خسرو از مداین بخوف بهرام و بر شهید و بر خوردن با شیرین تر نام
 و ما که روزی دیوی چو می فلس خورد
 بهرام من خسرو را بیهوده شاور
 غذا آسوس نه کن کهنه خبر غم بار
 بختن پیش شاه آن شاهزاده
 بهرام فرماون نظامی کن تهنوت بوز
 پیام عشق تهنیت نزدیک کن جور
 بغایت آسوس بیدل بهر دلدار
 ثبت روز آسوس آن ایستاده

۲۰

درود ما را در یاد تو
 پری چشم اندازم
 پری نه دمی که بوی
 پیمان من سر زدن
 نه تنی تو در دمی
 به تو بیا هر گاه
 عشق سر زد این غزل را

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

کیمت این شرفی ماورای
 بصد ناز و دوا جانانه
 گنج دوزخ و بهشت را
 نشان چین و چین را
 پیران پیران و کاهای
 و بهر کوه و دایره
 بزمی بزمی و بزمی

دن مستحق است خمس سنه زکوة
 خون گوم جگر غشیه صفت از دم لری
 از دم نکه گوم کرت پاره دس ای
 چوم هول دس کر به دیش سو نگار
 از چشم شکر خواب و چیمنا مه سانه
 فامن سو تمسند دن چوم قیامت بر پا

مس کھاس لشر حتمیہ و چیت پر زخار
نامی چوچون ساغر شریقی و

در آخر نال جبرک جامه نزارون	نگارن جام الفت دامه چارون
بصد حسرت ازل سر و بگانه	بسوی ملک ارمن گور و رانه

رسیدن شیرین در مسکوی خسرو با مکتوب

نگار گلبندین بارسین بوی
سورودل سه شیرین پر بوی
پسین بیه دور اندزد یک پر دین
جلو چارن گرس تراون قدم تیز
گذرانان تراون زان گذرگاه
پو دولت سوری دولتخانه تنه

کجین پنداره وی
 بنون از بهر اخلاص کردی
 رشت مرگ بجا غصه نهاده
 زانوی شمع زک و زکات بیا
 به آنگاه دیگر شیرین نیاید
 چو مرغ جسم آس بس
 و طاعت زک خسر و بیکار شدن
 و جهان زک نرود مهربان با تو

دلی دوست کنی دوست صفت
دلی دوست کنی دوست صفت

غزل خواندن تو آلمان بحسب حال خسرو

در این عالم که هر روز در حال غم و اندوه است
 و در این عالم که هر روز در حال غم و اندوه است
 و در این عالم که هر روز در حال غم و اندوه است
 و در این عالم که هر روز در حال غم و اندوه است

دیدن بخت نمودن که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم
 بهین باور نیست که این عالم

پس از عرض دعای عز و قبال
 به تخته گری سنیاس لاکن
 به کت بوزت که از جان خسرو
 وینش در بر است کیه چو چاره
 مه نش در میان تری چوک و لیل
 و پس تم ای شهنشاه جوانسال
 سول زارت مه نو در پیش بل
 چو دور از فهم صف دی خود
 مه چائی الفتک از ولانه کرم
 زه با دم چشمه پس اندی برت خرم
 وین کردایی منزکیت بیتاب
 بپوش چانه حسنک دانسته
 سه تیرت پوی راه کال رنجور
 خیال بخت چوم در خانه شاه
 شهن یله بوز تمتر غمگاری
 سراپا بوش ساری سوا حال
 فو سازی کرت در باغ زانگن
 دوکن از عشق شیرین مبتلا گو
 مه زان گل رو چو در دل غاره خاره
 سیمین تن منش انتن بجلیه
 همیشه آس در عالم با قبال
 یسندگیسو و بهت کشفه نیل
 نئی پاتی و تی کیه بنده شاد
 بجاد وئی سباه افانه پرس
 خدار چمن ز چشم زخم مردم
 ولی میانی فرین آن بگو و اب
 کدم تنها مسافر خانه
 پین باعث پیوی و دس لوی و د
 چو ز کس اس پران چشم و راه
 ز سر تابی کرس ز تباری

ز خانه فامد از امروند فامد
 ز خانه فامد از امروند فامد
 ز خانه فامد از امروند فامد
 ز خانه فامد از امروند فامد

پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است
 پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است

<p>گجس در مهر آن هتتاب که پیش سرغافینه اک متد امنه زه از باوت منش ناگه پیغام مهت تراوش عمک ورن لغات اگر کانه سوزدهش پیغام هت شاه گراه اک جهوم زهر اوان شبدیز چو نانی سو گلگون دستانه گروستیم شایست کلاس پیکه بیه در اوان گلگون خوشید غلامن کن کرن فرمان بکین بران مرکب نوشا وود بگانه تختین را وود مشکوی مسکین خبر نیه پیش شیرین وید باو سکارن جل نجدت منکه ناول</p>	<p>الهی که سناد خواب دیش نشاتا کینه از تامت و مننه ازین پیغام ندون درین ام بجد اسد فوجس دن زین نبارت گز مس اول کرن تن پشه بواگاه دین چس ناو گلگون اوزن تیز کرون کر شیت کهست فاصد وانه شها خوش گوتند اسنطاس شهن کر جلوه بر اوزنگ جمشید کرن بر پشت گلگون زین زین کهست سوئی بدین گود وانه پشه گوپ لبین در قصر شیرین جهو آمنت فاصد از پیش خسرو دران زند اسرای تنگ نیاون</p>
---	--

در آمدن شاپور قنبرین ز شیرین جبین و آگاهان و ارازل پریز

پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است
 پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است
 پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است
 پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است
 پیش از این بیایید از او شاد و دل
 و چون در دوزخ اندرین است

و بانه نازه کو
لادن داغ غم از دلهاي تو
فادوست نه از عالمين کم
بجز سلطنت است خبر دار
ز عشق باد است در آغوش
دنياي محبت است در آغوش
دنياي محبت است در آغوش
دنياي محبت است در آغوش

سین پسران خاندان شاهنشاهی
 کشته شده اند از حال کشته شده
 کشته شده اند از حال کشته شده
 کشته شده اند از حال کشته شده

<p>گرفتار در محله خانه مسکون اما آیمای توشت او و شیرین خبر کس تو که مدت دور نه بوزت تنگ گو شاه جهانگیر گندت شیرینه نه موت آید شیرین کران پس پش شرف و دلجو شیر غم دلبزران پس پش فراموش</p>	<p>پرتش خون من خورشید دین چه گو گیمت ازین مشکوی کشین سه شیرین بهت خبر کتو گو شود او سپن حیران یاز بهای تقدیر میان آخر سپان پر ویزه شکارش کیمت لادن تو غیر بران رهوار شیرنگ آسود هوش</p>
---	---

سایندن تا پو شیرین را پیش مبین با نوست بیدن بخدا خاطر او

<p>سو قاصد به من شیرینه بهت گو بلا چاری مبین با نوست زای پرستاران شیرین شادان گ مبین با نوست به دل باغ زن فل دین یارب بوی پس خواب دین و نهبت از جارت دیر به خلاص</p>	<p>و چون از خانه گوشت و خسرو نشسته نشسته روده پاک رخ شیرین چیت اسمانه زن چ ز لوح سینه در دیک طبع من تل نته دیر به شب همتاب دین و چون من کن چمن دین گاش شان</p>
---	---

خجسته نهاده و خسته
 خنده ماله نمی نهاد و خسته
 پیچی کپیری خسته
 سپین دقت کین خسته
 کرک و دیشیه با سوی خسته
 چرخین پیش با دیک خسته

نیک بباله برن نه ناله برن
 نیک بباله چن بیه و ناله برن
 دین دین کن گاش گاش
 دین دین نه لال و ناله برن

دستان و خالفت و دین بزم
 دین دین خاص بزم و دین بزم
 دین دین دین دین دین دین
 دین دین دین دین دین دین
 دین دین دین دین دین دین
 دین دین دین دین دین دین

دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار

تی همیه سو تلوت از پد آسو
 چو خسرو شیر خواره لک فاره
 به خود سر مال مارک کچمه تارک
 چو بختن بر نرانه مبت خزان
 بسر خجسته شیرین نش هوس نه
 کبر و امت هوس دل چرخ گاش
 کر کویس دوشی دریا و شاهی
 متی کهنه دست پل از قسم ادا
 امی تدبیر و شاید سپنه مارم
 گنڈن در دل امی اندیشه رایا
 کرن بیه سکه پرویز نجوک
 امی ز ویره یا من خرون زانو
 مریط و کن چو طالع و ارگونج
 کرن پیرا واد خانه تلوت او
 پکان از بیم دشمن گاه و بگاه

نوری ویرانه جان در بد آسو
 کر یا عالم پناهی شیر خواره
 و بال زندگه مخوس تارک
 بهوی اجنق شو پشاه زبانه
 بغیر از عشق در دل فکر پس نه
 دله در خاک به طفلان و بانش
 به نافرمان کر یا فرمان روی
 بوت پشه دست بسته وزه کاو
 امیرن نه و دینار متنش شرم
 کرن دشمن متنش شهرک رعایا
 بکر و حیل با پس کن قرن لوک
 به دور آسمان و کن چو نیر مایو
 دوشن کیشن تلن تهر حوادت
 کسبت برشت شید بر آسودن او
 بطرف ملک موقان راه و بیراه

دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار

دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار

دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار
 دینار دینار خرد و دینار دینار

نخست سینه ای معین با نوبت بیرون
 بخت سینه ای معین با نوبت بیرون
 بخت سینه ای معین با نوبت بیرون
 بخت سینه ای معین با نوبت بیرون

نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون

نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون

چه سازم شرح نیکو اختیاری را
 پند نه من ایامی جانس چو گیاه ناو
 پیشکین مو چه رشک بین جان
 گرس گس پانی بر یکای روزت
 میندا غم که نام این جوان چیست
 کنوی در جود و بخشش در جان و
 ووشیوی رود داده سر راه
 بر مرز تیر لاین عاشقانه
 و چک شهباز جوده بر سرین
 دوشیون در یکی موت پنهان
 فرا هم آبی خوان سمنبر
 فریون خمتا جشید جاا
 اگر یه بو بو کره دایه پانوی
 بخیمت داری و همان نوازی
 سعادت زانو تم صاجکلاهن

قران گردید بامه شتری را
 نه من بیه و بیو تن شیرینه بند چاد
 نمر و پس چو اسند ناوشین
 شهابه کو شادمان خسوفه نوزت
 کنین بر پنهان تهر شیرینه کاین گیت
 و یک تن خسوفه و زهر چو ناو
 ز نام یکد گرایت گس آگاه
 و زن با هم تنک عشق فغانه
 نه هر سوای گلرویان شیرین
 شهابه جیران پین در کار ایشان
 بیابان پس چون از حیل و فکر
 و پس شیرینه شاد با کجکلاها
 گریه نه و یک این گلشن چو گیاه
 گریم دن در زمانه سرفرازی
 پندیرائی کس نت پاوشا هن

نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون
 نصیحت کردن مبین با نوبت بیرون

نقاب نفوس و اشکال
خاوان شیرین
صف شاه جهان بین
سپهان ناری
گلستان گویای
پدرای چون فلک است
کمال از دودخ ناسپید است

غزل از زبان خسرو شیرین

فروغ رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان
رخسار آن که خوش عیان

شهی در گویازی درای کیتا
گره خسرو گوی زلف شیرین
گره شیرین و چین چو گل پرویز
خبر کهنه آینه شایس بر اسرار
ز چو گلان باختن بامیت پین سیر
گرین پت پت اکاه افند بار
انتهی کت نیزه هفت در صید که ای
به نیزه شیر زنه کور خر ما
به ندیر آس بامیت تیر زان
سکارن همد کرک ابار بسیار
یکایک ماه و اختر مایه شاه
دو طناران هم ناران ه یار
دیس شایس و به که ای من بو
جموس بیله فردا لاله چاود
چهره کو سم فلتن نه یا من لوش

ز مینچ گوی کبه روزت بکیا
دوان از دست خود جان دوان
گره گلگون دوان دوگاه نیدین
چهره هم در گوی بازی بهت خبردار
سکارن درای ز مارن مت عین شیر
شبه دن شهسوار نیزه دارا
سکارن مرغزارن زمارنی درای
پهتر تراوک نه کر اوک نوده جا
اکی تیره دوسد نخیر پاون
شهنشه در لختب رود سیکار
تیهی کن آس پیران تا یک ماه
کندن در دشت و کوه مرغزار
بهارک فلتن گلشن چهره سرو
ز گل مانال ترکس ماله ترا و
می عشرت چو مرست مدیوش

سوی کمال رسول
از گل همه بیایان
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن

۳۳
کامو کز پیکر تو
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن

فصل چهارم در بیان
نشدن خسرو شیرین در

بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن
بسیار غزل سرایان
که تر کلمه دارد و دلن

[illegible]

بصفت از چهل جوانی از نیکوکاری
 سرین دل پیکر که نادرست
 زشت پای که سر و دست
 زشت پای که سر و دست
 زشت پای که سر و دست

کشتن خسرو نادر شیر غران را در مرغزار
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان

دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان

گره شیرین گنبدن دسته بگلزار برن مای شای عشقه بنایه بکه بایس کرن مه زوره زور بتهی پاپ اس مارن ز مال هرو	گره خسرو دین گلدسته یار کرن شه عشقه بنایه آیه گرایه وچین شه صورت مه زوره دور طرب افروز روز وشت آهو
---	---

کشتن خسرو نادر شیر غران را در مرغزار

دوبه که شادمان خسرو شیرین کرک بر پا غلام خمیر خرگاه کتیران و غلام ابر و کشاده فی و سطور و موسیقار در خوش گذریت اک ز عقل و هوش کرمیت بگر دخت شاه هفت کشور وزن سطور و پایه بصیر چاو بشکر گاه خسرو آواز راه بمستی خسرون بے زخم شمشیر	شکارس درای باصدناز و مکنین بگر دخمیه مه رو بان دلخواه پیش ماه و نور شبیدا تاده نگارس بیت خسروست بدوش شراب رغوانی نوش کرمیت بیایه صف بصف اتاده شکر گر زن پادرسهانا که توی تراو کرن از خشم و تندی حمله بر شاه بز و مشت پاوان بر زمین شیر
---	--

دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان
 دوشین که در کوهستان

افسانہ گفتن پیر زاد

پیکر بی زادن دلو پس کس کا پائنتا
پیکر کہ پوچھیں اس وقت قریبی
مہمہ در فخر شہری
نہایتی

افسانہ گفتن ملک ناز

دین لجئی ملک ناز از رتاز محمد اسد دویم ایچہ ترا ویر گاش	و سنانت کی چشم اس ممتاز مقرر دون چہن شوین دو گاش
--	---

افسانہ گفتن شہید

همیلا گفت زان به از سر طرز
ایکافی اسو چشمه گلشن منتر
سها کی تشنه مارن آو ز ناله
عجب حاله دُن بوی چشمه ناله

افسانہ گفتن سہا یوں

ہمایون لچ دنیہ ازل کلکون
ننگہ آوازہ اک مہاراج

افانہ گفتن بہمن برگ

این از ده سوره است
که هر دو این سوره ها
در میان

افسانه اسرار خن خان

افسانہ حسن
عزت خاوند کے بیٹے کا
نیا

۳۷

[illegible]

افسانہ گفتنی

[illegible]

در آنست فیصل خسرو از شیرین
شاه اک سازه که ناله صیدان
زمن بدین بخت با بختین و اعزاز

[illegible]

مجلس پادشاه در سوخته چل
 برت پیر بندین با پی حال
 ذره انصاف کردل صاف چون
 زده نے فوزک با فوجی موری
 سه چپا نه در باز و خور موری
 بومنت دلف بدخواه تهاوت
 حکومت شیرین خسروا

کرن خوشتر مهیا مجلس ناز دران بزم هایلون هر که تور خمار می کهنک در سرد یکار منعی پادرا ز افاد در خواب نشین و چه از حرفین جامی خالی نرمی عرض کرن کامی فادار بنجم خوار می زه پت باری کروم شکار زاله و لهنن تیرار ولت زولانه توتس از کبر خند بسوی دم چپوی بعام سوی غنیمت نصیحت ایک هندو نے کی ہے مه کوتاه کال چالونی زار بوزن که مو علوی شیرین پانه وانی شب تها تہ بے اغیار راتھا بره شوبن چوکهن در شیرستی	می و سانی و طرب نانی واز بنوشا نوش می کی مست و مخور نه در بار شهنشہ در ای کیا به پس سانی به بحر بادہ غرقاب کرن بر روی شیرین بوسه حالی غلاما اک چپوسی نازن خریدار وفاداری و سخاوری کروم به بند زلف انهنس جانوارا اهنه ترا و م مہ تها و دم در فتن بند سو وایس بیہ نہ یڈ کل کہ بقمیت جو دم کد زاوہ پھر آتا نہیں ہے لکھت چوکا نہ منٹ دینہ رن گزرا وکیا زہ نا خوش زندگانی باین خلوت بنا تہو پاک سا تھا بیس ما شیر ز بحر بس بہ سنی
--	--

پانچ شیرین خسروا
 چپ شیرین بخت پادشا
 جو کرمانے پیر بانی زہ صلا
 بدی در پادشا ہی فتنہ چالان
 سکا بد نام کر و ت بوین پان

دلوای کا دین پان مشہور
 بہم پانہ کامن اندل مگن خان
 شبت پچی در کوئی تہہ خیالات
 لاسی پت قدم تہا وں چوک کر جان
 مہ کو بد نام در عالم بین بیان
 بشری بویا دی بون پانہیں
 دساکا پانہ کی پانہ کی
 تانہ فضاں کو پانہ کی
 زبان کی از زبان مردان
 زبان کی از زبان مردان
 زبان کی از زبان مردان
 زبان کی از زبان مردان

اندر یکہ در کون پانہ
 دن کی کت بون کی
 دن کی کت بون کی
 دن کی کت بون کی
 دن کی کت بون کی

بر می عرض کن کن توفیق بود
غیب دوستان بر او دلداد
توفیق دیگری چنان دود
چو کلام و دودیت تا دود
و چون بیاید از کماله
نیزم و دست و پایش
پیش از این عایش با صد امید
همه تو تا از او پاره
همه تو تا از او پاره

تہ بوزت گیتہ سکر تہ چوں شیر
 بید خوئی مکن عادت زیادت
 بہ نیکوئی زہ چوک داری عالم
 نقیب چہوا بہ افسون و بیانہ
 گردن حاصل بعالم نیک ناما
 چہو بہتر با خدا اس شرم تھاؤ
 عنان نفس سرکش رٹ و دستنی
 بعظیم بد آموزی مہ کر خوی
 بوچیس سی عنبرین موی جہا تاب
 قناعت کر تہ بر حلاب اول
 زمیں سرودی شالہ بس بار
 قسم چہو منند وی ہم پیدہ کرن

دین شاهش چنان گزینته توفیر
فرارش با دین عادت زیادت
به بدنامی مگر به سواي عالم
پری تالچ تهون یا دن زنانه
نفس پا دن سها شکل چه کما
همیشه نه ندگی در عیش پراود
مه دس تعلیم در شهوت پرستی
نکوئی کر لیک پادش نیکوی
دو شبوی چپی نهش حلوانه جلا
هسه حلوانه چپوی زی کهنو مسل
بهان س هر طرف سوی چپاوه گلزار
بو چانی مهره سر تا پارت چیس

پاسخ خسرو شیرین را

نه بخت ز انوشا من طبع چو من ارم

ولی کہو زن چہ کافرہ ماویہ پام

م
کرم ایام خدا را اصل و فرغ
بود که این کلامهای وصل
پیش از آن عشق خسته اول
پیچی پایشان گریخته زبال
که بین صبح نامت زاره پاره

نیکو کار کن در شیرین باغ دشتین
نهاده بر سر

۴۲
 جهان را دست و پا گیرم
 خوش از عالم بالا برآم
 دست نامت زده از خم خلیه یابی
 کز تو گمان درشت رخصت بباری
 پس اندر نه چو آب سبزه
 کز ما هم غیر از غیب نه
 ملک چا و نه غیب است از غیب
 و یک چا و نه غیب است از غیب

چنانچه زلفش از کف خانه در کف
 بپایان برسد و کف خانه را
 بپایان برسد و کف خانه را
 بپایان برسد و کف خانه را

نقشه داستان

و ستامت نه در جهان نوازی بهی کن از شرارت در غضب آو بملک روم که اندیم بهرام گزند بیت شایه باد لار خود سو بیا دافا دش کن ساقی و صهیا	لحنی محنت سوگوین گزیننه رضی خماره نهو بر آه گیلوان در او زده رفتن زده آهسته آرام پتاری در او سوی عشت ثلثین نه سوز عشق سرگردین غزل را
--	--

غزل خواندن خسرو در فراق شیرین

مه یاره کمرت پاره دلس خاره زلت گوس
 بے عاره ست مکاره بوا ماره گلت گوس
 کس زانه دنت پانه چیمت پیوس گلاباه
 نه که باوه بدن ماوه جگر ماوه تلت گوس
 منصرف صفت پیوس دنت سور اچین کاش
 زان جور بوجور رخس سور ملت گوس
 آرا مه بدل تپوته مه خود کامه غم آجر
 گلغامه دمی پامه نه نش نامه چیمت گوس

بنی پسران راوی چو فرود
 چین بید و زانو خسرو در صدم
 بنی پسران راوی چو فرود
 چین بید و زانو خسرو در صدم

۲۳

دکن کی عیسه زنده تپایی
 دکن کی دخت بخت دخت تپایی
 دکن کی دخت بخت دخت تپایی
 دکن کی دخت بخت دخت تپایی

نماند خاص بیانه کس غمناک
 نماند خاص بیانه کس غمناک
 نماند خاص بیانه کس غمناک
 نماند خاص بیانه کس غمناک

تقصیر است که این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند
 و این کتب را در این سبب از دسترس
 خارج کرده اند و این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند

هر میت زان بهر امن غنیمت
 ز چاکا چاک تیغ و زخم مصمم
 زلت گویم خسته دل گشته
 کرم تو نیز خصم از خجرت تر
 بنام خود جهان سست که او

و تن پرشکر اعدا هر میت
 سپون گشته سخت سخت برام
 دلیری گرفته نیت او جسته
 منظر بر جهان کو شاه پر دین
 بشادی کوس دولت و ایوان

بر تخت نشستن خسرو بجای پدر

کرم بیهوشم پشیره دشتی
 بنام و جوش بر جای پدر پویش
 زمان عدل و شرف و شت کو
 قاتل اندر سرش عشق و لایم
 ولی نهادن کشت از بیم مریم
 نه در سینه کشتن اسرار دلدار
 ولی بر جای خود نه پیش مریم
 زه بانو از قضا وانی از اکت

دین استاد پرورین بختی
 بغایتش بداندیش کرت لوٹ
 کرم آباد عالم از سر نو
 رشن بامت زینج ملک آرام
 بغایت پیوس در دل پند غم
 نه آسوس و این لاکس خریدار
 همن چون شمع مارن اشک رخم
 شرن آخر کرم گراوه دلس سبت

تقصیر است که این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند
 و این کتب را در این سبب از دسترس
 خارج کرده اند و این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند

این کتب را در این سبب از دسترس
 خارج کرده اند و این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند
 و این کتب را در این سبب از دسترس
 خارج کرده اند و این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند

این کتب را در این سبب از دسترس
 خارج کرده اند و این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند
 و این کتب را در این سبب از دسترس
 خارج کرده اند و این کتب را در این
 سبب از دسترس خارج کرده اند

میں نے کن آسوں میں صبح تہام | دیکھو بلبل میں آسوں میں آم

نالہ وزاری کردن شیرین و فراق خسرو

چو فرادون سو لوس نانطای
 زلت شیر نیش بیه دراویر ویر
 قیامت قافلس پٹ بار غم نویں
 هت از بانغ گل پت کند چه چون
 جو بیل بهر گل ناله دون آس
 کھول لب آس از دندان سیاب
 هرن از زگیں لولوی لالا
 کڈت زاون بکیو سنبل آس
 گلن پٹ آس مژن رشتہ دد
 سمن آس یارس ناله تراون
 کوہ پالومہ بینس داغ تہاوت
 ہما در دام بیت و من نہ دانه

دُریت امی در بای گرامی
 شرار عشق شیرین کو شہاہ نیز
 بنختی مشکل ہجران دو گن گوس
 تخی کنت طہر بلبل نین ہیو زن
 کڈن شہل زکف لادوون آس
 پتہی پاٹھن چھو کاہنہ ہمار غاب
 وون تہند بدن کو زن ہالا
 باسٹ دیدہ تر کر اون گلن آس
 ز گوہر دانه نادان کران پر
 شترک از دیدہ نازن ناله تراون
 انتہ منت سولالہ راوہ زاوت
 بلہ تراوم تہلہ کر مس بہانہ

[illegible]

دلازم جهان کی بود که لاکه درین عالم
 عشق بهر چو کین یس کی بود پیاپی

کلمت دای پلوت پاره درم
کلمت داد و دو کو در پاره درم
ایق پناه کرمای می
بجیسان و خط دای بنای
پلوت دای کلمت پلوت
دای کلمت کلمت پلوت
پلوت کلمت کلمت پلوت
پلوت کلمت کلمت پلوت
پلوت کلمت کلمت پلوت

در وفات مہین بانو

دو به که نادر دت بالو شیرین
بکشد گنج ها کزین حواله
بهان را که ز در نام شیرین
گرفت کهنه دو بصدانده پخت

بیا نامی مدد و کس راه
نظر الامم هم به افق
هم عمل به بهیچ کشته نشد
هم بوزن و طایفه ای
هم به یکا بین کوه منتهای
کوهان لا تقطون از حمله اند

دوای بیهوشی و بی‌جان کردن

کوی در غم رانی در میان تو
مردان کس مری می افکند تو
باز که سخن پر از کز کان تو
چشم انداز کز قیام تو
بخوان مفضل کار جهان تو
بخوان مفضل کار جهان تو

نکته از این که در این کتاب
تقریباً هر یک از اینها
و کوکب و زنتی و یاقوت و یاقوت
من و دامن و کیم و کیم و کیم
در عیسی بن برهان و در
بوت و صلیب و تامل و

حق است که این
 کارها را در
 زحمت و دوا
 این مطلب است
 نه و این
 که این
 که این
 که این

بر آید رفت گیمخت و گیمخت
 یکبخت ز دولت و دلش ببرد
 پیوسته باد و خیزد از غلبه
 پیوسته باد و خیزد از غلبه
 پیوسته باد و خیزد از غلبه
 پیوسته باد و خیزد از غلبه

چشمین موی کیمخت و گیمخت
 گمانی بادل و دلش ببرد
 بهشت شاد و دلش ببرد
 بهشت شاد و دلش ببرد
 بهشت شاد و دلش ببرد
 بهشت شاد و دلش ببرد

دل هم بدو و دلش ببرد
 دلم تم فوده و دلش ببرد
 دلم تم فوده و دلش ببرد
 دلم تم فوده و دلش ببرد
 دلم تم فوده و دلش ببرد
 دلم تم فوده و دلش ببرد

زه در شای بود و دایمی زه بارومی کله گوشت مله زار خداتوئی زه دایم دوزاخ زه چیک در هر سیر داناوانا وون شایس سرا پا حال شیرین	کرت شای میسر گوکی رای مظلومی و له گویان و له زار بودوی چیس زن در غم دایم دیش تم شاد و دلش ببرد روانه گوشتی شاد و دلش ببرد
--	---

عاجز شدن شیرین لیدر و دیرویشین شیر و گوشتی و شیر

بعادت آس شیر زه کوان نوش غذا اسوسنه کهنه جز شیرت شیر بطبخ آسها من باطافت غریز اسوسنه غیر از شیر کانه پیر تنی پیه شیر و تن اسوسن شیر رسته پست سوی پل حاجی دگر گو کتاش اسوسن شیر اسوسن شیر تنی مه طلقان کلروی کم بار	دین راوی رسته وی قصه پیش شربت و زاندران ایوان و گلبیر اگر چه کونه کونه خوان لغمت نه تراوت و دچنگل اسوسن شیر بهل شیر و اسوسن شیر سویدان اسوسن شیر و دختو رسته اسوسن شیر و دختو تنی پیه دودان اسوسن شیر
---	--

شیرین و شیرین و شیرین
 شیرین و شیرین و شیرین
 شیرین و شیرین و شیرین
 شیرین و شیرین و شیرین
 شیرین و شیرین و شیرین
 شیرین و شیرین و شیرین

کتابخانه عمومی
پیشانی

چہو کھی بندہ صفا وندہ تہون بند گیا کر
 اہل سار لدنت پورہ مہ امہ سورہ پنوم دل
 نامی گر تہنت دلت ناد کر نم پارہ زیباد
 کیاہ چہوس ودا کم پن پورہ مہ امہ سورہ پنوم دل

یمنی پاپ آسونان هر شرف و ز
 بهر هفته ز خود رفته سوشیدا
 بگرد و عرض به این آسونان
 بنس از عرض آن دلبر جوان شیر
 به قصه شهره گو در شهر و آفاق
 بچشمش نیره گوشت روز فیروز
 کران بر قصر آن دلبر سلا ما
 قرار از در دو غم آسون نسل
 غذا آسون که نه غم از شیر
 گوشت شیر نیمه پخت فرما و شاق

آگاه شدن خسرو پنهان بر حال فرهاد مسکین

بجا سوسی خیریت پاک زنا گو
چو آفت ببلای از سر حدین
دوس پیرین بیابان بهر
پنا خوش گوته بوزن نشه دران
متی کر عرض پیش تخت خسرو
گفت سوسی عاشق شد ای شیرین
بگرد عوض زان تن چو شعله
مه مه در دایعالم گوید پیدار

۵۷

کونین بدو ن را در قرب پیش
بهاختن بی از دین و دین
دوبی که بود بی با صد کوه
از بی بی جانیست و دلش
ای بهوش بود بر دوازده

[illegible]

معاذ الله اني اقول برب
دين باعد ويا هو
دين انكوه برون پاره كوه
نمونه زن توك بوي چاره نمانده
در كوش كوش و

کینه دوت پاره پاره می پاشد
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین

۶۲
 کینه دوت پاره پاره می پاشد
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین

کینه دوت پاره پاره می پاشد
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین

بود و زارنده بیت زید انش الله دین بر باد شیرین جان شیرین کم عاشق - عاشق صادق بی گه چمن سیرای باغ خوشگلامی پس انگه به برون شاد بودن	سه پشمرده بر خاک آسه بی سر هوش بر لب نیت می نام شیرین بهی گیه عاشقی عاشق بی گه چه خوش گفت ست مولاناظمی بایده عشق را فراموش بودن
--	---

ز جان دل سیرگوار عشق شیرین پشمرده بر خاک ساون سرفروقت غریب من شهیدس اشک دارن بسکومرده کیستو شیه بر خاک کلاب و عنبر و کافور ملنس بپخته نس گنبد علی بناون دهنه نس شهیدس کن بزاری زنجیر اجل دیوانه کره نک مهنت کم نیوی متاع زندگانی	دین روی چو یله فراموش میکن خبر سی پیش شیرین و امانیت دین من یان رن آیه لارن و چون بر خاک پویت سروچالاک کفن و نس تن نهد پان چو نرس غریب در میان خاک ساون کن در بر لباس سوگواری کو بیچاره یار و ماره کره نک کو بیچاره نی هت بار جانی
--	--

کینه دوت پاره پاره می پاشد
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین
 دین و دین را درین پیرین

[illegible]

خبر از حالت فرهاد و شیرین
سپاه کهوژ از مکافات عملها
که گندم رویداد گندم جو از جو
فلزن کاتباه نامی گرامی
بشیرین نصرت نامه نوشتند

نامه نوشتن خسرو خاقان نژاد جانب نشین سکر و دود تقریبی می‌باشد

دین را خلاقیم رفیق زمین
زهر شیون فرما و مسکین
ز بار غم قدشما دخم گوی
بناخن پاره که تنگ تابا من
ز زگر کس که تنه جو پاه استخارا
کدت سبیل بناخن های عذاب
و دت لولوی تر مرکب ان رسالو
پوشه تنگ کاله کیسو واله واله
ولت تته کل کرت نسین بدن کمر

بنی نه باقضا اصلاح کن و حکم
بنی پایی که یک بیده و نوزاد رنگ
بقامت بید که یک دو دو و دو دار
کمرنگی بید که ششوی از ششوی
اماده از ششوی از ششوی
کلی و نه یک بید که ششوی از ششوی
کلی و نه یک بید که ششوی از ششوی

میباید که از این دنیا بگریزد
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا

اکس ساق تهاون مرده دناک
 کجی بلای میرم خاک پشد
 به دنیا پود قازان بهر حال
 دهن تارن چه فرصت زمانه
 اگر چه دختر نصیر زنجیر
 معنی اس گنج اسنو چالاک
 اگر چه پوچیت پوشاه ز کتار
 اگر چه گوز باغ اک سرفاقت
 اگر چه گون خطاک دانه فوطه
 و سه حی ماوسه زاید سهوش
 چه کال صبر الی نامتن منتر
 ز دیده زاله باریدن چه حاصل
 مه و میرم مرت دشن و دنی نه
 اگر چه تم ز دنیا بنون نصحت
 نصیحت بد چه پان نند کفایت

بیس کراون ز سحر و جگر چاک
 که از غم روی خسروا تراشد
 وفائی چهینه در دیناره شغال
 بتولا کن چو دنیا قید خانه
 روانه گیه بد از ملک عقی
 چو لازم گنج نبهان ردل خاک
 بن گل کیت لیکن دل مسه مار
 محو غم باغبان روزن نکات
 چه به قدرت خدای نه خونه
 لجه بدی و چه نازک لجه پوش
 چو صبر ک قدر ته دادن غن متر
 باحن سینه خاریدن چه حاصل
 اگر عیسی بنک بهیرت پی نه
 چو ما که نه زنده موت موت
 ز نش تهر چووی دس آخر نکار

ز دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا

۱۵
 این است که در این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا

و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا
 و از این دنیا بگریزد و از این دنیا

بیان فقر آن و شادمانی
فی دیون حتماً جبهه پادشاهان
و چون دین بدو را غلامان
بیکان پادشاهان
و چون دین بدو را غلامان
و چون دین بدو را غلامان

کسی نهادن و از این دیار
 زده بازانت چو پس خورد شکری
 بجام باکو کب کمر نمودار
 دستانت سلامت و دستم
 و می چوم لعل زانست و می
 موقل چو من گشت گل به بلبل
 سو میا نوی گنج عصمت زنجیرم
 نمی مصروف در جهان نوازی
 زده سکر نوش تم افروزش آس
 بود گشت دم نمائی جو فروشی
 که شمع نازده شمعو نیز ترا دن
 دوان حلو اکفن چیس این غیار
 که نیرت سره که یادش این
 پیردهن از پاکی آن ماه انور
 گواهی هر یک بر پاکی او

شکر به وی کنن شوین میانار
دین نه چوک شهروئ اکین دون پافو
تندوی همم قسمیم حرج دوار
به میا نوی گنج نیان از ملاطم
به دژ حیده همم ناویده الماس
موزد مت کینه بر کل همونه سبل
به پوتو مت خالقن چوان خبر ادام
کینه همم شهادر جلوه ساری
نتی تادوش همم اغوش آسبی
بمدوشی زه مت باده نوشی
بو اول عشقه دوکان میبهر اول
گرشن همس غایب از حشیم خریدار
سنت فول تراو که یله صبحکاهن
صفا مانک کرن مجموع مهتر
نهتر سوداد از مردان حق گو

از آن پس در این کوه و بیابان
 سنگ را بختی بیابان کنان
 کس که بختی بیابان کنان
 کس که بختی بیابان کنان

از آن پس در این کوه و بیابان
 سنگ را بختی بیابان کنان
 کس که بختی بیابان کنان
 کس که بختی بیابان کنان

از آن پس در این کوه و بیابان
 سنگ را بختی بیابان کنان
 کس که بختی بیابان کنان
 کس که بختی بیابان کنان

غشای باغیات منتعشین شفیع المذنبین انی وسیله دوازده خاکی مصطفی کر	غربی افتاده چون بجا بکین رانی نهمه چمنه کهنه سبیل دو کهن دامن عن میان دو کار
--	--

آمدن خسرو و قهرش برین بهانه سگار

ز در و در و در دل در ناله و آه سنت یهول آفتاب ترا و پر تو در آرایش دتن و زمان سپاس بیا هو و بیا بصره ای خیمه گاه کله کج بر سران تخت نهاده کمر بسته هزاران تاجدارش صد و پنجه مکل میل باور تی پیرت بیا قوت بالاس زین از بار زور باز بوی شد دو کهن کیشین تضرع و نه بارش ازین احوال شاد و دلخیزش	بختی پات کس نال و ناله گاه و دُن تند قبول بار که گو بدل کر عنت بخیرش این براسپ بادیمیا که تو شهنشاه یکبار در کیشش شکسته ستاده پس پیش سمتد را هوارش مرصع بیکزاره اشتر ز بورد زیر کهای زین لعل کی ساس بدین آیین چو از خانه برین شد منادای کرشین نیرو سگار ز شیرین غشقه روی و سگار
--	---

دیدار ماوه دلبرے کو
 فدیہ دینے کیلئے
 کوئی ملک دوزخ کو
 دیدار ماوه دلبرے کو
 فدیہ دینے کیلئے
 کوئی ملک دوزخ کو

جلوس چارن سوی قصر دلا دین غلامی حسن پند از خاصان درگاه چو پیران دبدبہ تل برشت شیدین قوم ما از حصان تک ناموس کرت برستہ خود آہستہ بزم طبعنہای زمرہ کون بخوار کرن ارسال در دست یقیان کمر آتشفستہ کمر برام خانہ شستہ کو و حیت دروازہ شبہ کوہ دروازہ یار بستہ تہاوں کشا تا اک کریم دشا دتھاوم	بیکدم گوسوار پشت شیدین حفاظت کرنے بایت گیس ہمراہ خیر شیرینہ بایت واژ پروین ہر اسک بادہ در جام جیاپوس کمر و فرمان تخی فرمان پذیرین بی قربان پای اکن چہاندار زرو و بیایان درسیان چو پروانہ متیشہ درایہ پانہ کرس پٹ دانوشہ زن شہہ دتہ رقیبا اک انون ش حل باون دپس اک ساتھ دیدار ماوم
--	---

غزل از زبان خسرو پروین

دیدار ماوه دلبرے کو دیدار ماوه دلبرے کو لالہ رو بہ ڈالہ مار گلزاران	بدوش نے لمبے پوشہ تھرعی کو دنتی کن کہہ برے کو پیالہ ہے برمی سبز ان
---	--

دیدار ماوه دلبرے کو
 فدیہ دینے کیلئے
 کوئی ملک دوزخ کو
 دیدار ماوه دلبرے کو
 فدیہ دینے کیلئے
 کوئی ملک دوزخ کو
 دیدار ماوه دلبرے کو
 فدیہ دینے کیلئے
 کوئی ملک دوزخ کو
 دیدار ماوه دلبرے کو
 فدیہ دینے کیلئے
 کوئی ملک دوزخ کو

نظم بامتن شبنم کینج باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد

خورشید و ماه و مشتری و ده چوم رنگ دل تر و ت نه ره چوی مه پیکر سی لو ساوت تهنون متوفراد پیران نامی دیدار س	دیدار ماه و دلبری لو زه گل رخسار ماهوت نه ماهوت طوبی قد شمشاد می گرفت نه پروری لو عاشق چایس کفارس
---	---

موترا و دیج کوهر سی لو دیدار ماه و دلبری لو
--

سه مه پیکر پیروی گل اندام کتو بامت سرود یار بون رسه بکت ن مه کمر نای شاها اگر چه کی میانو مهان سخره کم ماه دینتائی در اثیرت چشم بادم بشت نریدن ناون گل آسا از ان پس نزد خسرو آیه چونه و تهرین خسروانه فرش خضر	نه ساروی اس بون بر لبام کتیر است بنون پیغام سوزن کروت بوقت تهنو پرواز شاها بحکم میران یک ناز مشراو کندن گوهر ز روز یو بر ادم لباس زر کرن در بر پاپا بخلو سخانه تران شان تهن شاه بهه ناون بغیر بر کرسی زر
--	---

نظم بامتن شبنم کینج باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد

کن تهنو آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد

نظم بامتن شبنم کینج باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد

نظم بامتن شبنم کینج باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد
 سرشت زن آقا باد شبنم باد

منی که در دهن من نرود
منی که در دهن من نرود

پیشتر

منی که در دهن من نرود
منی که در دهن من نرود

منی که در دهن من نرود
منی که در دهن من نرود

مه که تر آرد دهن سوی واتی
زده تنها تو از آن ناکارگی اس
مه که تر هم دهن آلوده بهر
شبنام اس اندر سوزن شهبانه
کران گوهر شانی ز زنتاری
از آن بدست در سگویی متور
زشت با پوشش تراو ک بو گرفته
شکر ز مارن مه که راج دوروی
بوی نه لایق نریم شهبانه
اکوی دل نهوزه دل اس بهر جان
وگر آید خل بسیار زابند
بی عشق شکر زاپانه شورت
بحد اقد سو مطلب کوی نه حاصل
دران صورت مرا کردی فراموش
انفی کس سوزن هم نامه سلاما

دران ساعت شه بشک شغبهاتی
مه ز خلوت بهت غمخواری اس
لو اس خفته تنها جای خلوت
گرش بن در عماری خسروانه
بجوش شکر شو بهم سوزن عاری
ننه آسوی با تهر از غرض بود
بوزان چیس به از غفل نهفته
یکان بهر کهل بهت از مار خوی
افون شکر بهشت گاه چون ماه
رچون خاطر دلن دن هند نه لکان
نیکدستی دو کار اصلا نیابند
مویی مریم نه ماغم جامه پورت
شهبانه سوزن هتن خانه به محل
نکار شکر آوردی در خوش
دستانت مه که سوزن پیا ما

منی که در دهن من نرود
منی که در دهن من نرود

منی که در دهن من نرود
منی که در دهن من نرود

منی که در دهن من نرود
منی که در دهن من نرود

و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر

بخل و سخاوت چانه اماره معالم جز غمت یاری ندیدم دزدان بوسه چانی روز و شبها	گران اسس بوجامن پاره پاره و رای عشق تو کاری ندیدم زه نه اک کت ته بوزن تی روایچه
---	---

پاسخ شیرین بخمر و

یکدیگر باره روی شکر یار دین تن ای شه خورشید صورت و نه چو چرخ شوخی دولت مژگان و نه از ناز دولت چو بی سیر شود چو کر مغر و رشون عاشق زار شو بیا با عشق از جلیله باری بیا بس چانه بر اثری آره کاری و فانی نزمه ای شاه جهانگیر زه شکر زه باری مثل کس دراک بسم کیه سود در غم بسته آس و نه چو چرخ خسته مغر و آزاد	شکر را خواست باریک بگفتار شهاب چیم جان در خاطر کردت بغر و روی منت شیرینه نهادن و نه لاکن زه چو ک مست سر زور بغم اسس همیشه عاشق کار مگر با عشق از جلیله باری لجایس جان و دل چانی برایشی کرمی نه بظا هر کهنه تقصیر بیا عشق از ان بوالهوس دراک مهن گلدسته خواب خسته اس هو انا دیده هر کس شغل شاد
--	---

پاشخ خسرو شیرین
 و پاشخ اسن زاری باد ببار
 و پاشخ اسن زاری باد ببار
 و پاشخ اسن زاری باد ببار

و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر

و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر
 و نه چو چرخ ز شمع پاره / و نه چو باد به عجب سحر

در دوزخ و دوزخه هر که از دوزخه
 زده یاد همه یاد دوزخه
 در دوزخ و دوزخه هر که از دوزخه
 زده یاد همه یاد دوزخه

مه چیک آرام جان ایجان جان کند زلف مسکین موثر رات نهایت پیروی غرور و غرور مه بدوی ششم ماوک امره خوته پیرو دل فرحت لبین از دیدن گل	لبنت کرد طلب و انوم بلب جان مه دیوانش بیانه بخیر تراوت هنا آن زاری خسرو تندی پتی ماری پیروی عاشق بود طوطه منت بر عکس گو با کل تبدیل
--	---

پسخ شیرین خسرو را

زده چپوک سرتاج سارن جان مه دل پیون آب تنه کنه پیونیه که در عیسی دم موسی بگیرد منت شیرینه نهواک از بهانه هو الکره کتی ناختی گرتای لیر چه نسبت خاک را با عالم پاک به شیرین فزون شیرین ممان مه نهو در ریخ و غم تنها دین کوی مه کر بازی مه سیتن جلد ساری	دگر باره دیس خم گلزارن مه دل در طعمه شکر لاهل فزون خوانی کجا در من پذیرد بوکر مانی شکار دراک بانه لچی خمنت دجی تیر تنو پیر گرتین اسوی صفایان پور کتو آک گلازه مارن زده خال کیه پیون مه در غربت مه ماری یار بدوی زده با محبتش تنو بی عشقازی
--	--

این سخن در شیرین را
 بگوئی یادش بان زلف و بابت
 ماندن زان زان سر فزون
 ۴۹
 بلا عرض کن ای وفادار
 صفا نهو دل منگنه کین خجاک
 به بار و شسته همه بابابی
 سه دن لب کیه وین چو پیانی
 به بیت دو در لوم کیت کریم
 به بیت زارعت و کیت کریم

به بیت زارعت و کیت کریم
 به بیت زارعت و کیت کریم
 به بیت زارعت و کیت کریم
 به بیت زارعت و کیت کریم

کرده دل نرم نهادن چپک گراهرم
 بود لیر حایه نخوته جان زماران
 کنهه والن پپوسی پالین و فاجاوا
 سین نزدیک شب ده ولسن او
 بن بر روی شب هتووی پالین
 زه نش پپو بناو فرادس برابر
 منس بر کوه درایک زهوه مارن
 بنندی گفتن آن ماه قصب پوش
 مه چوک پامه دن رشتی فراد
 مه سوم چانه نخوته سوی غنیمت
 ممکن زه سد نظر قم ترا و مننه
 حقه میانی بو شیر خوشخوی اسم
 ننه زن زه خرید اسم غلاما
 بود در سیلاب غم همس ایره بن
 زه اسی رای شیرین یارم های

[illegible]

در این میان
 از دست این
 کلاهک از
 زمینش
 در این میان
 از دست این
 کلاهک از
 زمینش

۸۰
 شهابه نهنگ کل شهر حسن
 کمانه گنج کمان بیمار
 صبر شریفین بول و شرف
 انده به به التفاتی
 پالان بر خالو
 شهابه

وین عشق من غدا
بازم این عشق من اینجای
است که در دلم و دلم
دوست

[illegible]

بیتک را در کار خود
ملفوظات پیرایه اعلا
بر اندوختن و فروتنی
در سنی علم کلام و جوامع
که درون بفرموده این
کام است که روزنامه دور
از دیر به پیشرفته دری بیار

۸۰

[illegible]

یکه یله دراوهر قتل زنگی | اکلس دت طشت ز شاه فرنگی

درون بیده بهین او خواود و در
شهر نغمه دار و در
نوا سازان و در کافران
در دین ادب و در کفر
و در کفر و در کفر

[illegible]

ریت در دست بیتاره نه بنظر
 شبنم آن آسمان پست مه نو
 غزلخوان بر مراد مطلب خجسته
 انکیاست کرت نشیج بالا
 گره مه ناله تراون باله یارس
 گره مه کوش دل تهاوت تو بون
 گره شیرین غزلهای عراقی
 ولی شایس نه حاد و منت معلوم
 بده تراولک عثمان عسل دوست
 صدای حلقه دلدار بوزن
 دوشبوی نغمه ساز ز پرده برین
 گمن جویم یار حسنه کو گزنی
 کدام هست آنکه صبر هوش پرده

و سن تم تا درن ساری حکایتا

این بوی شبنم در غاری
از پیش تو در لایق و غاری
در پیش تو در لایق و غاری
در پیش تو در لایق و غاری

۷۳
علی بن ابی القاسم کوس پیری قید بالا
بین این دو کس حسن و حسن جمالا
بسیار که در میان ایشان مرین
فریخته از سرش زنی که کارا
و نایاب و زیاده از آن فرشته مارا
آوردن کن سینه خفته مارا
دور شستن بهمانند
درست کردن

پس دیوانه بر مهر روی پر دیز
 که بر علوی شیرین یوزده کشتای
 بوجانی شوقه چیس دیو ده پاران
 بعهد و قول من گرازد درستی
 زمین است بشادی آسمان گو
 خطا بوزرستن بی جام ساقی
 کردن شاهانه جتنا شاهانه
 ز رو گنج و گهر خرمین بخرمن
 صیافت با طافت پادشاهین
 غر لجوانی بعنوان تفتن
 پس حم زان گران پست ماهی
 مرتب مجلسا رنگین و اسلا
 گفتار و گلر خوشترین ز بافو

غرض بیدار اندیشہ کے اکڑے ہوئے
تہنہ منت ہو بہر فروش حیات

[illegible]

سجده نیکو از ان
 نای باریدگی آن گشت
 محکم دل خست و پند باریک

زنج دو سبک شاد جهاندار
 پیرین بدست آن گشت
 رعایا پیر و پادشاه و اول

بخشش کردن خسرو مرثا و در بعض دیگران را

پس از یک ماه چو شاه خود مثال
 فروزان بویخت خسرو یکی روز
 هجا بون و سمن برگ و همبلا
 شاد و خم و چه نازک اچمه پوش
 جهانداران بر سیم شهر یاری
 بشا و در گزین بخشش هجا بون
 ز بهر بار بد بخشش سمن برگ
 تریخ خان و من پیکر همبلا
 از ان پس بخشش شاهن تا بغفور
 دین ملک مهین بانو نمانی
 سولت کو بهت شاد و وریت
 چو فرماوان قطعی مرد ستاد
 از ان پیش ه غم را کرد و پدرود
 گهی بر نخت فرمان حکمران بویخت

شد از رنگ عروسی فانج البال
 پسین باد لب خود مجلس افروز
 بهت و پیش تخت شاه والا
 زول کرمت خم دنیا فراموش
 ز سترنایای کرنگ زدناری
 ز شادی گو رخ شاد و گلگون
 بعینه زن سه در امرا کس از سرگ
 بکامین جغت کراون باکیا
 مهین بانو به نهر شاهی شاد و ور
 بکج و زنده پشاد و و گرامی
 پسین مشغول تهته مندر عمارت
 دژ افغانی کرمت چو بنیاد
 زنج دوری دلسر بر آسود
 بازئی که بیارگمب دین بویخت

بعد از او و در نهادن شاد و اول
 کران بویخت باریک و بوی
 مکرر کینه بند از ده بوی
 زده چو شاد و در عالم فاق
 حکمت زنده نهادن عدل و انصاف

۱۵
 هم پیش کرد و کلاس و دارا
 بهمنه دینای فانی روز پنج بوی
 فقط نام کو روز پنج بوی
 نه بوی پادشاه زنج و بوی
 چون در عدل و داد و بوی
 زنج و بوی و بوی و بوی
 زنج و بوی و بوی و بوی

دین و بوی و بوی و بوی
 زنج و بوی و بوی و بوی
 زنج و بوی و بوی و بوی
 زنج و بوی و بوی و بوی

زبان کس باجم کس کند
پس افغانه مای خاطر افروزد
سخت نشاندن خورشید و زدن آفتاب

نماید که آموخته تاریک تیره
پس چون روی ظالم سخت و کینه
زبان کس باجم کس کند

زبان کس باجم کس کند
پس افغانه مای خاطر افروزد
سخت نشاندن خورشید و زدن آفتاب

بمس نیده که خصلت تهنودین چش
کبر جاپوی پیر چانی ذات بوترات
نه بوزن خسرون تراون دولت
کمر شبت پرویز شیرین بستی
رطن ملک پدر در زیر فرمان
یتو لکن پین فرمان چلاون
تهون مجوس در زنجیر و در بند
و هفت رخساره شیرین بوجوس
کران اسس دلبر دلدی پور
زده چوک در بند پوینت منع زیرک
چونه دنیا سر ای شامانی
حکومت کینه که پوینت در شبت
مه کره بر جابه و تخت قباچ محتاج
بجو کیه حاصل غنم نه رسته بون
بته پاپین ز ولس اسس باون

بکوس شاخ مکی تبت بون پیش
بڈت متشن کو که چارک خیالات
در آتشخانه کو بهر عبادت
دتن تاج پدر بر سر بستی
تهون جاسوس پرویز کهنان
کرت زنجیر خسرون بند تهاون
کرون پرویز با شیرین نظر بند
وران آوارگی از اوزن آسو
مه کتر آواره خاطر و دمسرو
تخل کر بند از ادیرک
غم و شادی نه پوشن جاودانی
نه دار و دونه جمشید و در شبت
در انت کینه نه نه تخت نه تاج
دوکس وادون اندر پوینت بون
امی تدبیر خاطر شاد و تهاون

دران شب خسرون بستی
خجوت سو بستی بستی
دوان اسس در زیر فرمان
فانسان جان جابان کس جان
پیش اوزن زهر باغ چین
وین نه با عجب شیرین چین
پیش بستی بستی بستی
بکون بستی بستی بستی
دنت بستی بستی بستی
دویش بستی بستی بستی
دویش بستی بستی بستی

درون دله دله کون دله دله
درون دله دله کون دله دله
درون دله دله کون دله دله
درون دله دله کون دله دله
درون دله دله کون دله دله

خجند مهر از بهار چو گلزار
 دوشنبه سیل با هم بر بار
 صد کسین عین خالص با دات
 شوق جان باز جانان
 در بهار چو گلزار
 دوشنبه سیل با هم بر بار
 صد کسین عین خالص با دات
 شوق جان باز جانان

بر استاده بیرون درین
 ز حال زار شیرین
 حسن بامیت سبک آواز شاه
 یقین زانکه بین اندر
 یقین زانکه بین اندر
 و یک نخت زده و بوی جاد

دوین دلم زانکه گنج
 دلم زانکه گنج
 دلم زانکه گنج
 دلم زانکه گنج

فک لایق زانکه گنج
 فک لایق زانکه گنج
 فک لایق زانکه گنج
 فک لایق زانکه گنج

فستق سوزش و توش فریبا	کرون چوم تی منامت کرشیا
از ان کسیم و ز تاجام خسرو	کرون روی فدا بر نام خسرو
به آسوس از خود و خسرو و دیم	غریب پ کرون ساروی تقیم

هلاک ساختن شیرین خود را در فراق خسرو

یکه بیهوشین صبحک کرن چاو	بمیدان خون شیرین باغی درو
کرون شیرینه اک تنخاه مرصع	بر و اید و گوهر ما
دویم بر پا کرون گهواره زده	نهون تن منزلت سوی تخت کوه
نهون بر تخت سوات لاشه شاه	کدولن از خانه بیرون باز و باده
نهون سوی همد نو بردوش نشان	بگورستان کین کیه عذر خوانان
ریشیون بارید از خوشین گو	ز چن انگشتها از مرگ خسرو
ز رنگ آمیدن از درد و نهانی	ز تن از خود مهید زندگانی
غرض تابوت خسرو باغم و سوز	بمقبر و اتنا و ک اول روز
یکبند خانه ز انگ نخت پروریز	کیس همراه شیرین دلاوریز
سین بیرون در استاده لشکر	و دن از درد ماران خاک بر سر
لمن اک خنجر شیرینه با خود	کرون پت بستر دروازه بکند

نیکو کاران
پسندیده
و بهر چه
در دنیا
و آخرت
برسانند

<p>دینش از شیر با کبان ناو ممنوع معلوم اسرار نهانی شود پیدایش از چنین دانه از مشرق تا مغرب است نام منور سپنه عالم قاف قاف تهدوی شهره سپه در پنج دوار فوائد است در شش هر رنگ کس در دل ستیا سخت حاصل تسندی می کرد و خواب گلبهر چو ما و بهیئت صیاح کینه نیم بی صورت چو زلفت صاحبان ز مانس نثر محمد پس دایان ناو از آن گنجینه خانه در او بیرون و عاکرین خدا تهنه سلامت سرفرازی مه کرد و دین ناری</p>	<p>دیکم خم بد شهاک آسوا با چاو شها محرم لبسم آسمانی منی لیکت بهوت هومت اک جوانا سوا صاحب نیرون در دین اسلام تسندی نیرو یمنت دین در طرا گذاشته مرسلن بر یک اسه سردار شهاه نقصان چو نرسین کرد حجاب تبه بوزت پادشاه کرم گو دل دین با خود چه ناپسند به نخریر کرون پران رسنیا عالم دیکم تس ساروی م بد پرموشن تسندی غلغله هر سو چه پیراد سکت بوزت پیرن بر بوزت لحن رخس زردی و چش شیرینه میت یکت زان مشا با عشق ناری</p>
--	---

نیکو کاران
پسندیده
و بهر چه
در دنیا
و آخرت
برسانند

دینش از شیر با کبان ناو
ممنوع معلوم اسرار نهانی
شود پیدایش از چنین دانه
از مشرق تا مغرب است نام
منور سپنه عالم قاف قاف
تهدوی شهره سپه در پنج دوار
فوائد است در شش هر رنگ
کس در دل ستیا سخت حاصل
تسندی می کرد و خواب گلبهر
چو ما و بهیئت صیاح کینه نیم
بی صورت چو زلفت صاحبان
ز مانس نثر محمد پس دایان ناو
از آن گنجینه خانه در او بیرون
و عاکرین خدا تهنه سلامت
سرفرازی مه کرد و دین ناری

کون بالای نام من بنو
 دین پیاپی کو نام من بنو
 غضب کرده و کون بنو
 نام من بنو کون بنو
 زنده که اوست پست و نهاده
 زنده که اوست پست و نهاده

دین پیاپی کو نام من بنو
 غضب کرده و کون بنو
 نام من بنو کون بنو
 زنده که اوست پست و نهاده
 زنده که اوست پست و نهاده

دو به که دُن نخی صاحب کلاه	شبه خط سوزن بدلش بپوشان
خطاه را بجملة شک آمیز سوزن	بنام خسرو پیه ویز سوزن

نامه فرستادن آنحضرت مر خسرو را

هزاران آفرینش ذات پاکس چه نسی شاهنشهر در هر و علم مسلمش چه از من تا بیا هی چه مالک کاینات سوی خداوند جهانگ پادشاه ظاهرت پنهان با حسان و غاینها چه معروف سزاوارستش سوی خداوند کونی معبود و سلطان محالک مدد دست چهری بوی چهری پاک افکر که بمنز شاه فرود بوی چهری خمیر حق بنده خاص 	فروغ نوریم دقت چو کس خدائی ته خداوندی مسلم دوشیون عالمن هنر پادشاهی چهو بهمتا کونی به مثل و مانند من محتاج ساری حق و انسان بهر وصف بهر حکمت بهر وصف خداوندی که بمثل است مانند زمین آسمان بهر چه مالک مستبب سوی خداتش که ته انباز دین معبود بوی چهری فرود کرین نازل مرط قرآن خلاص
---	--

کفاره اندر محبت و عالم
 سلطانی علیه و تم تباها شدن
 نوین که بر مینب بید بوی
 شبانه و نشین بید بوی
 کون باده و خط از نه پاره

کون باده و خط از نه پاره
 کون باده و خط از نه پاره
 کون باده و خط از نه پاره
 کون باده و خط از نه پاره
 کون باده و خط از نه پاره

در این کتاب در وصف آدم و نوح و ابراهیم و اسماعیل و یسوع و محمد و ائمه و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره
 و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره

<p> محمد باطن و ظاهر محمد بمنور آدم میان ما و طین بود بو چوین فتنه داده در حال تنای ز فرط محبت مشهور نای اگر تها و د غلام منزه منظور </p>	<p> هو الاول هو الآخر محمد که اوزان پیش ختم المرسلین بود مه کن که بار رسول اند گناه تهنه چوم بر حسین داغ غلامی ز به افتالمندی چشم بد دور </p>
---	---

در خانه کتاب

<p> محمد اند که این دلکش فسانه دین فرخنده ایام خوش انجام چوین میست استغن طبع کرم زور زهر وی عوی دهم در شعر خوانی نه لذت فی فصاحت چوم کلامس زین چهل و حماقت طبع مخزون ولیکن تحقیقی و سند مرشاد قریب آسوس بعمر بیت ساله </p>	<p> سپون کمال برنگ عاشقانه به تعمیر خجسته و اتو بر بام تهرس باین صد لازم چو پر شور به نیزگی کرم زنگین بیانی دهم بل چنگی مهند رنگ خاک کرم مصداق فی و دیهیمون روم الا الذین آمنوا یا و دهم شیرین و خسرو شیر خاله </p>
---	--

در این کتاب در وصف آدم و نوح و ابراهیم و اسماعیل و یسوع و محمد و ائمه و اولاد و غیره
 و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره
 و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره و در بیان احوال و عیال و فرزندان و حلال و حرام و غیره

تمام شد کتاب
 شیرین و خسرو تصنیف
 محمد عیال نامی
 و این غلام محمد و محمد
 و این غلام محمد و محمد

